

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția a II-a civilă

Decizia nr. 1045/2017

Pronunțată în ședința publică, astăzi 8 iunie 2017.

Decizia nr. 1045/2017

Asupra recursului de față;

A. Obiectul cererii de chemare în judecată.

1. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București, secția a V-a civilă, la data de 25 iunie 2014, sub nr. x/3/2014, reclamanta A. a chemat în judecată pe pârâta B. SA, solicitând instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța, în baza probatoriilor ce vor fi administrate, să dispună obligarea pârâtei la plata sumei de 1.300.000 lei, reprezentând contravaloarea despăgubirilor pentru daunele morale aduse vieții private și la plata cheltuielilor de judecată.

2. Prin întâmpinarea formulată, pârâta SC B. SA a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată.

B. Hotărârea primei instanțe.

3. Prin sentința civilă nr. 1597 din 19 decembrie 2015 pronunțată de Tribunalul București, secția a V-a civilă, în Dosarul nr. x/3/2014, s-a respins cererea formulată de reclamanta A. în contradictoriu cu pârâta SC B. SA, ca neîntemeiată.

C. Calea de atac împotriva hotărârii primei instanțe.

4. Împotriva sentinței civile nr. 1597 din 19 decembrie 2015 pronunțate de Tribunalul București, secția a V-a civilă, în Dosarul nr. x/3/2014, a formulat apel reclamanta A., criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

D. Hotărârea instanței de apel.

5. Prin decizia civilă nr. 393/A din 3 iunie 2016, pronunțată de Curtea de Apel București, secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de apelanta-reclamantă A., cu domiciliul ales la cab. av. C., în Constanța, jud. Constanța, împotriva sentinței civile nr. 1597 din 19 decembrie 2015, pronunțată de Tribunalul București, secția a V-a civilă, în Dosarul nr. x/3/2014, în contradictoriu cu intimata-pârâtă B. SA, cu sediul ales la av. D., în București, sector 4.

E. Calea de atac împotriva hotărârii instanței de apel.

6. Împotriva acestei decizii a declarat recurs recurenta-reclamantă A., aducându-i următoarele critici:

7. Hotărârea recurată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau cuprinde motive contradictorii ori străine de cauză.

8. Astfel, instanța de apel a arătat ora la care celelalte publicații/agenții de presă online, au dat/preluat știrea dar fără a analiza și stabili, pe baza înscrisurilor și argumentelor aduse, cine le-a furnizat această știre și dacă în fapt a existat o acțiune de propagandă din parte intimitei.

9. Recurenta-reclamantă a susținut că în dimineața zilei de 4 februarie 2013 reporterii postului E., după ce au preluat fotografiile de pe pagina de socializare a reclamantei, au demarat propaganda împotriva sa, respectiv au sesizat Inspectoratul Școlar Județean Constanța cu privire la fotografiile postate, au sesizat conducerea Colegiului F. din Constanța în vederea declanșării unei anchete interne privind fotografiile postate, au luat interviuri profesorilor de la Colegiul F. din Constanța, au luat interviu elevilor profesoarei, precum și reclamantei, toate acestei interviuri fiind prezentate la postul E.

10. Abia ulterior acestor fapte au procedat la transmiterea știrii către alte publicații de presă online, în toate acestea apărând declarația dată de către reclamantă în cadrul interviului luat de către reporterul E.

11. Recurenta apreciază că, mai întâi, reportajul audio vizual privind-o pe aceasta, a fost publicat de postul E. și abia după aceea a fost preluată de toată mass-media.

12. Instanța de apel, în mod greșit, a reținut că știrea privind pe reclamantă a apărut încă din data de 21 martie 2013, însă această știre nu o privește pe reclamantă, ci pe participantele la un concurs de frumusețe desfășurat în Siberia, în timp ce știrea privind pe reclamantă a apărut în data de 4 februarie 2013 și respectiv 5 februarie 2013.

13. De asemenea, s-a mai susținut că, tot în mod greșit, instanța de apel a analizat ca fiind faptă ilicită reclamată doar știrea de la orele 19.00 din cadrul emisiunii x, deși criticile sale vizau și aspectul că acțiunea de denigrare, defăimare și discreditare a reclamantei, implică nu doar conținutul acestui reportaj ci și interviurile luate colegilor, elevilor, directorului și inspectorilor privitor la o fotografie personală care relevă ipostază participării recurente la un concurs de miss organizat de Liceul Pedagogic din Slobozia și, mai departe, transmiterea acestei știri însoțită de reportaje și declarații către celelalte publicații de presă online.

14. O altă critică adusă deciziei recurate, vizează faptul că instanța a dat o greșită interpretare a dispozițiilor art. 10 din CADOLF, reținând, în mod greșit, că toate comentariile care s-au purtat pe marginea știrii se înscriu în marja libertății de exprimare permisă de jurisprudența CEDO, dar fără să aibă în vedere că libertatea de exprimare nu este una absolută, ea implicând restricții generate de necesitatea protecției altor valori fundamentale relativ la ocrotirea vieții private a recurente-reclamante.

15. Astfel, instanța de apel a ignorat aplicarea unei norme incidente în cauză, respectiv a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din CADOLF, cu privire la viața sa privată.

Atât sub aspect personal, cât și sub aspect social.

16. În ce privește dreptul său la viață privată personală, recurenta-reclamantă consideră că i s-a încălcat dreptul de a trăi la adăpost de priviri indiscrete, aplicarea dispozițiilor art. 8 alin. (1) trebuind coroborată cu cea a dispozițiilor art. 10 alin. (2) din CADOLF, în sensul că libertatea de exprimare a unei persoane poate fi limitată atunci când aduce atingere reputației altora.

17. Prin dispozițiile art. 11 alin. (2) și art. 20 din Constituția României sunt formulate două principii de bază, respectiv principiul efectului direct, prin includerea în dreptul român a tratatelor internaționale ratificate de România, precum și principiul priorității reglementărilor internaționale privind drepturile omului față de legile interne în caz de neconcordanță.

18. Dreptul la respectarea vieții private, a domiciliului și a corespondenței unei persoane trebuie să fie nu numai reglementat prin dispoziții legale naționale și internaționale, ci și protejat prin normele dreptului civil, urmărindu-se repararea prejudiciului, viața privată fiind ocrotită prin încriminarea faptelor care aduc atingere secretului și liniștii personale.

19. În acest sens au fost citate dispozițiile art. 58, art. 70-75, art. 71-74 C. civ.

F. Apărările intimei-pârâte.

20. La data de 4 octombrie 2016, intimata-pârâtă societatea B. SA, a depus la dosarul cauzei o întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului, pe considerentul că recursul reclamantei-pârâte, deși a fost întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 C. proc. civ., în realitate vizează temeinicia deciziei recurate iar nu nelegalitatea acesteia.

G. Considerentele instanței de recurs.

21. Analizând decizia recurată, prin raportare la criticile formulate, Înalta Curte constată că recursul este nefondat, pentru următoarele considerente:

22. Astfel, criticile ce vizează faptul că hotărârea recurată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau cuprinde motive contradictorii ori străine de cauză, nu pot fi reținute.

23. În realitate, recurenta-reclamantă nu se referă la lipsa motivelor pe care se întemeiază decizia recurată, ori la faptul că aceste motive ar fi contradictorii sau străine de natura cauzei, ci la greșita reținere a stării de fapt, or, această critică nu poate fi încadrată în motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) C. proc. civ., actualul cod neprevăzând posibilitatea casării deciziei recurate pentru nelămurirea, pe deplin, a stării de fapt, așa cum prevedea C. proc. civ. din 1864 la art. 312 alin. (5).

24. Tot pentru aceleași considerente nu pot fi primite criticile formulate de recurenta-reclamantă ce vizează succesiunea în timp a evenimentelor, știrea privind concursul de frumusețe desfășurat în Siberia, precum și interviurile luate de către intimata-pârâtă colegilor reclamantei, elevilor acesteia, directorului și inspectorilor școlari, mai ales că la dosarul de apel, în ultimul alin. este analizată semnificația prezentării interviurilor luate de intimată acestor persoane.

25. Nu pot fi reținute nici criticile privind pretinsa nelegalitate a deciziei recurate, cu referire la aplicarea dispozițiilor art. 8 alin. (1) și art. 10 alin. (2) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

26. Astfel, recurenta-reclamantă nu arată în ce constă, în mod concret, pretinsa încălcare a acestor dispoziții din tratatele internaționale la care România este parte, ci doar afirmă faptul că libertatea de exprimare nu este una absolută, aceasta implicând restricții generate de necesitatea ocrotirii dreptului la viață privată, astfel încât instanța de recurs nu poate analiza dacă hotărârea recurată a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a acestor norme din dreptul material prevăzute în CADOLF.

27. De altfel, instanța de apel a arătat faptul că rețeaua de socializare este un spațiu public, iar nu unul privat, iar lansarea de către reclamantă în acest spațiu de socializare a propriilor fotografii din tinerețe, de la un concurs de miss, pe când era elevă la liceul din Slobozia, a echivalat cu asumarea consecinței preluării lor de către alți utilizatori, inclusiv de către intimata-pârâtă.

28. Instanța de apel, în urma analizei sentinței apelate, cât și a motivelor de apel, a constatat că nu pot fi reținute elemente ale răspunderii civile delictuale, faptele nefiind ilicite, neurmărind denaturarea adevărului, atingerea onoarei, imaginii și demnității apelantei, constatând totodată că, inclusiv, comentariile care s-au purtat pe marginea știrii se înscriu în marja libertății de exprimare permisă de jurisprudența CEDO, acestea înscriindu-se în limitele art. 10 alin. (2) din CADOLF, recurenta-reclamantă nearătând, în mod concret, de ce instanța de apel ar fi făcut o greșită aplicare a acestora.

29. Având în vedere cele de mai sus, în baza art. 496 alin. (1) C. proc. civ., va respinge recursul, ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de reclamanta A. împotriva deciziei civile nr. 393/A din 3 iunie 2016, pronunțate de Curtea de Apel București, secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică, astăzi 8 iunie 2017.